

ВСТУП

Таємниця феномена творчості сягає своїм корінням у сиву давнину становлення та розвитку людських знань, культури, цивілізації. Перші підходи, спроби силою розуму осягнути проблему творчості, знаходимо вже в філософії Стародавньої Греції. Платон (427-347 рр. до н.е.) вважав, що в основі творчості є світова Душа.

Творчість, що розвинулася в ході еволюції як здатність людини створювати нове, відповідаючи на виникаючі потреби і адаптуючись до навколишніх умов, залишається однією з найбільш загадкових проблем сучасної науки, а сам термін «креативність» – при всій його значущості для філософських, психологічних, лінгвістичних та інших описів – залишається одним з найбільш вразливих.

Сучасний інтерес до проблеми креативності зумовлений характерним прагненням наукової думки XX-XXI століть виявити глибинні основи буття людини, тому феномен креативності розглядається у різних сферах наукового знання. Проблема креативності надає дослідникам хороший шанс для прояву власних здібностей до творчості.

На основі досліджень літератури, присвяченої творчості, можна констатувати існування різних некогерентних, а часто і протилежних між собою концепцій і теорій творчості.

У даний час, коли відбуваються зміни в усіх сферах суспільства, коли виникає безліч нестандартних ситуацій, що вимагають нестандартного рішення, дослідження проблем творчості стає особливо актуальним.

Актуальність вибору теми дослідження творчості впливає не тільки з її прагматичного значення для розвитку всіх сфер людського буття, а й для осмислення устрою всієї світобудови. Вважають, що в даний час відбувається становлення нової світоглядної парадигми *глобальної креативності*.

Актуальність теми підтверджується також орієнтацією мовознавчих студій на комплексне і системне вивчення онтологічної природи дискурсу крізь призму дослідницьких стратегій лінгвопоетики. Тема монографії є актуальною з погляду аналізу англомовної креативної картини світу у рамках інтерпретативних стратегій лінгвокультурології.

У монографії здійснено комплексний аналітичний огляд проблем теорії та практики провідних форм креативності англомовної художньої прози. Матеріалом для дослідження послужили оповідання, романи, драми, зібраних на основі суцільної вибірки з творів англомовної художньої драми і поезії та прози XIX – XXI ст., які належать британським письменникам XIX – XXI ст. (Дж. Джойс, О. Уайльд, Б. Шоу, П.Г. Вудхауз, У.М. Теккерей, В. Вульф, Г.К. Честертон, А.С. Байєтт, Г. Номіртон, Т. Шевальє).

Монографія призначена для фахівців германського мовознавства в галузі дискурствознавства, текстолінгвістики, лінгвостилістики, лінгвокультурології.